

Nep is bij Rosa da Silva's eerste solovoorstelling overtuigender dan echt ★★★

Actrice Rosa da Silva debuteert als cabaretière met haar solovoorstelling 'Daar moet je heen'. Ze stopt iets te veel onderwerpen in één avond, maar haar typetjes zijn geweldig.

Rahul Gandolahage, 27 oktober 2021

Foto Anne van Zantwijk

Cabaretière, kleinkunstenaar en actrice Rosa da Silva, bekend van haar rol als Anne Frank in de theatervoorstelling *ANNE* en winnares van het Amsterdams Kleinkunst Festival in 2019, debuteert met haar eerste solovoorstelling *Daar moet je heen*.

In de ietwat chaotische voorstelling verweeft Da Silva veel thema's met elkaar. Het winnen van de *Miniplaybackshow* in 1995 (braaf playbackt ze nu het gesprekje dat ze had met Henny Huisman), haar acteerverleden, haar half Drentse versus haar half Portugese achtergrond, en wonen in Klazienaveen versus wonen in Amsterdam.

Het grappigst is Da Silva in haar typetjes. Een Amerikaans-Amsterdamse vrouw die zich stoort aan dagjesmensen uit Purmerend, een vervelende Drentse tante, en met name haar steeds terugkomende vader met komisch Portugees-Drents accent komen allemaal blakend tot leven en zetten stuk voor stuk een grote glimlach op je gezicht. Scherp persifleert ze zowel de trots van Randstedelingen als de trots van Drentenaren.

Heerlijk absurdistisch wordt het als ze uit het niets onder een felle spot als een soort Vlaamse Graeae een niet te volgen mythische monoloog uitkrast,

wat na minuten bloedstollend acteerwerk een mislukte musical-auditie blijkt. Opvallend is wel dat Da Silva niet stopt met acteren als ze úit haar typetjes stapt. De goedlachse spontaniteit als ze zichzelf is, lijkt ook voor de spiegel ingestudeerd. Nep is bij Da Silva overtuigender dan echt.

Overgangen tussen de iets te veel onderwerpen zijn wat onhelder. Haar serieuzere liedjes (gezongen met een prachtstem!) aarden niet altijd lekker. Ze volgen zo snel op een ironisch typetje dat het lijkt alsof het liedje er nog gekscherend bij hoort. Tegen het einde komt er een ernstig vijfde thema uit de lucht vallen; de ziekte en dood van haar moeder. Dat is één onderwerp te veel. Het landt emotioneel niet. Daarvoor heb je haar moeder niet genoeg leren kennen.